

[Hvidberg.]

bedre Vidende. Naar det ærede Medlem fremsætter den paa den Maade, kan det jo nemlig kun tilsigte at sætte et vist Stempel paa mig i visse Kredse, som jeg ikke behøver nærmere at karakterisere over for det ærede Medlem Hr. Paul Holt, der jo er Medlem af Københavns Indre Missions Bestyrelse. Men jeg synes, det er urigtigt at tale til mig paa den Maade, efter at jeg har talt om Bibelen og om Bibelens Betydning, som jeg har gjort i Dag.

Med Hensyn til den Sætning, som det ærede Medlem Hr. Paul Holt fremsatte, at de Konservative indtager det Standpunkt, som de Radikale indtog for 30 Aar siden — det var det Resultat, man kom til ved at høre paa min Tale —, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at jeg ikke noget Sted i de radikale Skrifter for 30 Aar tilbage har fundet en Tale, som blot minder den mindste Smule om det, jeg har sagt her i Dag.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at det naturligvis ikke kan undre mig, at det ærede Medlem er forbavset over det Standpunkt, jeg har indtaget, men jeg synes ikke, man kan beskyldte mit Standpunkt for at være inkonsekvent. Der er i og for sig ikke noget inkonsekvent i, at man er Tilhænger af at gennemføre en Lovordning af denne Art, men har den Opfattelse, at Loven skal gennemføres paa en saadan Maade, at der ikke nogen Sinde senere kommer det Tidspunkt, da det kan betegnes som et Overgreb, at man gennemfører den. Det synes jeg i og for sig er meget konsekvent. Men nu kan vi tale om det i det kommende Udvalget; saa kan det jo være, at jeg ikke kan staa mig i Udvalget, og saa er naturligvis ogsaa Medlemmerne i mit Parti frit stillede over for Sagen bagefter.

Arnth Jensen: Min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Julin, sagde, at han ikke var saa sikker paa, at de, der er saa ivrige for Loven nu, vil være lige saa ivrige ved Indstilling af en Kvinde til et Præsteembede. Det tror jeg heller ikke. Men det ærede Medlem maa have misforstaaet Stillingen. Det, vi ønsker, og det, den højtærede Kirkeminister ønsker med denne Lov, er at udvide Menighedsraadenes Frihed til at vælge, hvem de ønsker som Præst. Det, vi ønsker, er ikke at animere til noget, men at udvide Friheden.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det, fordi jeg ogsaa blev meget forbavset over de Udtalelser, der lød fra det ærede Medlem Hr. Fibiger. Det ærede Medlem Hr. Fibiger

nævnte, at han som Kirkeminister havde sørget for, at de Tanker, der er fremmen, ikke blev fremmet dengang. Jeg synes, at det ærede Medlem burde have oplyst, at i hans Kirkeministertid var der andre Forhold her i Landet. Vi havde netop en Samlingsregering, og ifølge de Aftaler, Regeringen var dannet paa, kunde det ærede Medlem nemt afvise dette Spørgsmaal, men for øvrigt meldte der sig ikke noget Spørgsmaal i den Retning. Det blev nævnt under Behandlingen i Landstinget af det Lovforslag, der dengang var fremme, og naar det ærede Medlem nu mener, at det er saa stort et Spørgsmaal, undrer det mig at se det ærede Medlems Udtalelser i hans Svar til Medlem af det andet Ting Frk. Anna Westergaard, som havde fremdraget Spørgsmaalet, idet det ærede Medlem der nævnte, at man i Norge med een Stemmes Majoritet i Stortinget havde vedtaget Forslag om, at Kvinder kunde blive Præster. Han føjer til, at han ikke ved, om nogen Kvinde er blevet det siden, men slutter saa med at sige: „Hele det Spørgsmaal er for mig ganske underordnet, og jeg synes ikke, man skulde tage en Debat om det.“ Saa begriber jeg ikke, at Spørgsmaalet i Dag er blevet saa stort for det ærede Medlem, at det ærede Medlem nu ligefrem mener, at man hellere maa rejse en Kirkekamp end gennemføre denne Lov.

Jørgen Jørgensen: Jeg takker Kirkeministeren for hans velvillige Indstilling over for Synspunkter, som jeg har fremsat. Jeg haaber ogsaa, at det skal være muligt i Udvalget at blive enig om en Affattelse af de Bestemmelser i Ministerens Forslag, som jeg har rettet Indvendinger imod, saa vi, inden der gaar alt for mange Uger, kan se et Resultat, en Lovgivning gennemført paa det Omraade, vi her drøfter.

Det er gentagne Gange blevet fremført, at hvis man tog Hensyn til de Krav udefra, som kunde foreligge om at faa en kvindelig Præst, vilde det bidrage til en Opløsning af Kirken. Jeg maa sige, jeg ikke rigtig forstaaar den Tankegang. Den historiske Udvikling har vist, at i samme Grad som man inden for Kirken viste Forstaaelse over for nye Synspunkter, over for berettigede Synspunkter, som var baaret frem af en ærlig og redelig Vilje til at tjene den kristne Menighed, i samme Grad styrkede man Kirken og Enheden i Kirken. Jeg synes ikke, det var helt passende af det ærede Medlem Hr. Fibiger i denne Forbindelse at tale om, at man her tog Hensyn til en lille Valgmenighed, til en lille Menighed i det hele taget, der